

[Industriministeren]

Skibsværftsforeningen og CO Metal har fået, hvad de har foreslået inden for mit ansvarsområde med undtagelse af et krav om en forbedret eksportfinansiering, som i realiteten er ren statsstøtte.

Skibsværftsforeningen og Dansk Metal skriver i sin indstilling til regeringen, at der gennem en forbedret eksportfinansiering ydes en kompensation, der modsvarer det element af støtteforhøjelse, som er godkendt for de enkelte lande i EF.

Danmark kan imidlertid som sagt ikke leve af mere eller mindre af forære skibe bort. Den omtalte ubegrænsede eksportfinansieringsordning vil være en hård økonomisk samfundsbelastning, som ydermere ikke kan forudberegnes.

Jeg må forstå de herrer således, at dette grundsynspunkt er regeringen ikke alene om, og at det derfor stadig er fundamentet for vor debat, at der ikke skal ydes direkte statsstøtte.

Hr. Kaj Poulsen rejste desuden spørgsmålet om, hvorvidt der ville komme et initiativ om sidesikkerhed for eksportordrer. Skibskreditfonden har gennemført lempelser af deres sikkerhedskrav både for hjemmemarkedet og for eksportordrerne. Regeringen kan ikke administrativt tvinge skibskreditfonden til yderligere lempelser, men jeg kan tilføje i samme åndedræt, at eksportkreditrådet som hidtil kan udvise megen fleksibilitet, og det har vi mange eksempler på at det har gjort. Industriministeriet kan omvendt ikke forpligte sig til uden videre i alle tilfælde at gennemføre enhver ønsket udligning. De såkaldte etskibsrederier f.eks. er ikke alle lige kreditværdige.

Hr. Kaj Poulsen spurgte endvidere, hvorfor jeg havde givet Kommissionen fuldmagt til at yde statsstøtte. Spørgsmålet er helt forkert. Jeg har absolut ikke givet nogen fuldmagt, men jeg har accepteret forlængelse af det 5. skibsdirektiv fra april 1981, som er vedtaget under en socialdemokratisk industriminister. Alternativet til ikke at have et sådant direktiv er rent kaos. I så fald ville alle lande, også EF-lande, yde den statsstøtte, som regeringerne har råd til at yde. Kommissionen har i henhold til traktaten kompetence til at godkende statsstøtte, og jeg kan derfor ikke nedlægge veto i disse sager.

Endelig vil jeg gerne sige til folkettinget, at det er værfternes ejere, som har ansvaret for

medarbejderne og for værfternes fremtid, og jeg føler mig overbevist om, at de vil leve op til dette ansvar.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Industriministeren fortalte, at regeringen ikke havde noget imod at ophæve indgrebet fra 1984. Det var den positive meddelelse, vi fik. Hvad indeholder så det indgreb, og hvad indeholder ophævelsen af indgrebet? Ja, industriministeren kan jo bede om at få skatteministerens notat af den 26. september, hvoraf det fremgår, at selv om man ophæver finansieringsindgrebet, skatteindgrebet, fra december 1984, vil det ikke hjælpe dansk skibsværftsindustri en tøddel. Ministeren har altså her lovet, at regeringen godt vil hjælpe skibsværftsindustrien, men skatteministeren har fortalt, at det ikke hjælper en tøddel. Vi ser jo, at anparterne i de borerigge, der skulle laves på Naskov Skibsværft, ikke kan sælges, fordi der ingen penge er at tjene på det for private investorer. Det var altså tomt fra ministerens side.

Må jeg så sige til ministeren, at vi har ikke bedt om at få direkte statsstøtte, men vi har bedt om, at ministeren ser på sidesikkerhedsgarantierne, som kræves. Jeg skal kort fortælle, hvad det drejer sig om.

Hvis en skibsreder på et værft bestiller et skib, der koster 1 mia kr., så går man til skibskreditfonden, og så siger skibskreditfonden: det vil vi godt finansiere, men vi mener ikke, at det skib, du har fået, er mere end ½ mia kr. værd, og derfor skal skibsrederen ud at finde yderligere ½ mia kr. i sikkerhed. Det eneste land, det foregår i, er Danmark, og så siger ministeren: det kan jeg ikke gøre noget ved. Ministeren kan, hvis han vil. Ministeren kan her over for folkettinget sige, at han vil komme med et lovinitiativ, der løser det problem.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Industriministeren siger, at vi ikke kan leve af at forære skibe bort, og det er sikkert rigtigt, men det har vi jo heller ikke gjort; vi har solgt mange både nye og gamle skibe. I 1984 solgte vi nye og gamle skibe, så Danmark netto tjente på valutabalancen ifølge